

demà

Tot just fa un any que dintre les nostres ànimes brollava un pressentiment, el qual mai no podrem oblidar, aquell pressentiment arribà a realitzar-se. Com que de tota la vida estàvem esperant la victòria obtinguda no hem trobat cap gran avantatge dins ço que se n'ha dit revolució.

No ens cal pas encoratjar com extremistes....., no ho som, nosaltres som els que hem marxat sempre dins l'evolució i com que aquesta evolució l'hem vista néixer, no ens ha pas afectat.

Ço que ens afecta és veure'ns encara ultratjats certes vegades, però val a dir que també és culpa nostra.

Es culpa nostra perquè a l'hora de fer justícia i prendre'ns els nostres drets no ho hem fet.

Hem de veure encara com són els burgesos els que tenen la paraula, hem de veure com són els de la reacció els que desempenyen els càrrecs que porten el moviment del poble, com hem de veure, també, que són els més grans enemics que ens volten.

Demà, per això, arribarem al nostre punt final; de Madrid ens envaran els estatuts que va signar tot un poble i podrem manifestar-nos i recobrar plenament ço que avui encara ens manca i que ho tenim ben guanyat.

Treballar per la pàtria vol dir treballar per Catalunya, treballar per Catalunya vol dir treballar per si mateix.

JAUME BRUGAT

i van quatre

En el míting de dretes varen xiular-hi uns homes que començaren a dir-se d'esquerra quan veieren que aquestes anaven a dominar.

En el míting presidit per Macià va xiular-se a un diputat protestant de la seva actuació com home d'esquerra. Si aquest diputat hagués estat elegit per la Lliga no hi hauria res a dir, però els homes que es presenten en un bloc d'esquerra, han de fer honor a les seves doctrines, si les falsejen just és que, públicament, se li facin sortir els colors a la cara.

En el míting que volien donar els militants de la U. G. de T., els nostres obrers varen impossibilitar-lo, puix no es pot admetre que uns homes que han traïcionat al proletariats vulguin fer el paper de redemptor.

I en el míting que donà l'U. S. de C xiularen aquests homes que estan cansats de paraules vanes, que freturen solucionar radicalment el problema de la fam, gent que es revolta contra tot puix els hi manca l'ajut de tothom.

Aixís és que en poc temps, a Figueres, s'han pertorbat quatre actes públics, tres d'ells per diferències ideològiques, l'altre perquè el poble conegui l'actuació dels homes que el representen.

Nosaltres confiem veure nous aldarulls, puix cal adonar-nos que el poble es desperta cada dia més.

arribarà l'hora

política local

Ens han dit que la campanya que fem és suïcida, ens han dit que combatre els que manifestegen l'erari municipal era perdre el temps, ens han dit que calléssim que hi sortiríem guanyant.

Hem rigut i refermat la nostra convicció sobre la necessitat de continuar lluitant.

Quan vingué el canvi de règim creïem que els representants que havíem elegit per mitjà del sufragi, farien, abans que tot, una acurada revisió de l'obra que portaren a terme els Ajuntaments dictatorials.

Els que érem de bona fe havíem cregut les promences que, repetidament, en els parlaments de míting se'ns feien. Ells havien de fer i desfer, ells posarien en evidència a tots els que havien col·laborat amb les dictadures, ells farien una neteja radical a la casa gran, ells havien de reclamar els diners que havien malversat aquells Ajuntaments de R. O.

Han passat dies i ens hem donat compte de la falsetat d'unes paraules que semblaven sortides del cor. Els homes que havien de dignificar el passat no fan res més que enllotar el present.

Incapacitats per revisar els fets que es portaren a terme durant les dictadures, varen llogar un ciutadà, que els fou recomanat per un amic dels homes de la majoria, que s'ha emportat més de 6.000 pessetes de les aïques municipals, sense posar res

en clar, puix tot el que ha dit ja es sabia per endavant.

No ha posat en clar l'actuació deplorabile del Secretari, ni la de l'Interventor, ni la d'altres empleats municipals que continuen cobrant del comú amb tot cinisme, uns homes que han cooperat descaradament amb els de les dictadures i que avui ajuden al consistori republicà. Amb seguretat deuen gaudir de la poca diferència que hi ha d'uns als altres.

I hem vist com l'Ajuntament ha malversat diners amb coses inútils, deixant en peu obres que precisen cada dia més.

En les relacions de comptes mensuals podem adonar-nos que s'abusa del càrrec, que el favoritisme impera més que mai, lliuraments a nom de consellers de la majoria i a nom d'amics seus, que són vots segurs, aquests amics que ahir ho eren dels homes de les dictadures i avui ho són dels republicans, el que els interessa a ells és que se'ls permeti urpejar en el bé comú.

Tenim casos, que cal remarcar. Per exemple: aquell conseller que vol ésser escrupulós i fa estendre els lliuraments a nom del cunyat, aquell home que ahir era lerrouxista i avui es diu d'esquerra catalana i demà serà d'un altre partit si li convé. No vol que la consciència el molesti, però fa més el ridícul, puix no creiem que amb la vinguda de la República hagi arribat la repartidora, i al cunyat, en qüestió, li hagi tocat una pedrera.

Pit i fora, i continueu la gresca, ara hi sou, després de tot al poble ja no el podreu enganyar més i ara cal aprofitar-vos.

Nosaltres, però, ho recordarem als homes de demà, i si avui no s'ha fet el que calia, arribarà el dia que ho veurem realitzat.

L'actuació, per part dels governants, que patírem fins 1923 ens portaren els anys de dictadura, que sembla que ja no els recorden. Confiam que ara la seva incapacitat política ens farà assolir un règim de justícia i llibertat.

El poble vol fer la revolució. Si se li vol escamotejar novament, la gesta serà més violenta i sagnant.

No admetem, avui, obra governamental, cal destruir el passat.

Si no seguem de soca-arrel la mala herba, mai no rebrotaran flors gemades.

VICTOR MUNTANYÀ.